

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

143 Puella, virginitate amissa, plurimum perdit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

136 fuit de anno 1592. in Tribunal Metropolitano Taurinensi, à me sententiatum; quæ sententia à nuntio Apostolico tunc Taurini residente confirmata, & deinde exequationi demandata fuit, sed tamen ratio sit anima legis, Jason. in l. qui quadringentis, num. 2. ff. ad Trebell. opinio Borgi, non satis videtur fulcita rationibus, quam ipse fundat in doctrina Cephalii & Capici, quos allegat, qui loquuntur in legato dotis, & reliquo conditionali, quod est valde diversum à dote, quæ in pœnam delicti debetur, ex supra allegatis, & ex diversis non sit illatio, l. Papinianus exul. ff. de minor.

137 Cum enim dos tamen debatur in pœnam stupri culpa, & facto stuprantis, & mulieres defloratae damnum patientur, quod propterea ut plurimum, non inveniunt viros, qui illas in uxores ducere velint, Fidelius in cap. Ecclesia S. Marianum. 60. in fin. de constit. occasione dñi illati, illa dos debetur loco interesse in restauratio-
138 nem damni pasti. tamen Datur enim dos marito pro sustentatione oneris matrimonii, in quo insunt alimenta mulieris, & alia necessaria præstanda, & cum virgo deflora-
ta ob honoris, & famae deteriorationem, non inveniat virum, à quo debeat inten-
tari, dos, quæ alijs deberetur viro ad sus-
tendandum onera matrimonii, debetur
139 illi mulieri, qua se possit alimentari, tamen quia obligatus ex delicto damnificante bona aliena animæ, qualis est persuasio vi-
tiorum, vi, dolo, vel metu facta, aut gloriæ, vel famæ, ad restitutionem tenetur. Na-
varris in Manuali cap. 13. num. 12. & 14. Et dicta dos non simpliciter promatrimo-
nio contrahendo est persolvenda, sed pro
damnorum refectione: quia etiam si non

contrahat, habebit illam pecuniam, ut dicit cap. 1. §. si vero pater, & ibi gloss. in ver. dotabit, de adult. erit enim in optione deflorantis illam in uxorem ducere, vel do-
tare, & ita alternativè debet condemnari, per text. in eod. cap. 1.

140 Quantitas vero dotis tamen esse debet jux-
ta facultates deflorantis, & dignitatem
puellæ, ut per gloss. fin. in eod. cap. 1. ubi etiam Abb. num. 4. sed quia sæpe dubitari solet, an simpliciter in dote præstanda qua-
litas puellæ sit attendenda, responde affirmative, non autem qualitas dotis, quam alijs pater fuerat datus, quia puella vir-
go, & formosa cum dote centrum ditioribus loci matrimonio collocari poterit, deflo-
ratæ vero, ut cum viro, quem ante de-
florationem habuisset matrimonio jungi possit forte trecenta non sufficient; idem
141 tamen deflorans virginem, quam postea de-
sponsare recusat, tanto plus illi dare ten-
tatur, si facultates suppetunt, quantum propter deflationem, ut virum paris condi-
tionis, quem antea habere potuisset, inve-
nire valeat tamen virginitas enim est secun-
da dos, quæ major requiritur post deflo-
rationem, ut per Abbatem post alios dicitur.
142 in eod. cap. 1. n. 4. & quantum tamen amissa
virginitate puella perdat cecinit Catul,
carmin nupt. sequentibus versibus.

Ut flos in septis secretus nascitur hortis
Ignotus pecori nulli contusus aratro,
Quæ mulcent aura firmat Sol. educat imber,
Multi illum pueri, multa optayere puellæ,
Idem, cum tenui carpus defloruit ungue,
Nulli illum pueri, nulla optavere puellæ,
Sic virgo dum intacta manet, dum chara
suis, sed
Cum castum amisit, polluto corpore florem,
Nec pueris jucunda manet, nec chara puellæ.

R. Z. & Am.

& Ambrosius. lib. 1. de virginibus, inquit, Nemo miretur, si angelis compararentur, quæ angelorum domino copulantur. Cytillus carbec. 12. Non ignoremus castitatis gloriam, angelica enim est corona, & supra hominem hæc perfectio, Nazian. in Carmine de virginitate.

Salve virginitas divino tradita dono,
Mater inoffensæ vita, bonam maxima fundet
Christi pars, & spiritibus sociata supernu.
Ignarus thalami.

Pluraque de virginitate tradit, & refert Bellarm. in q. controu. gener. tom. 1. de monach. cap. 28. lib. 2.

DE IVRAMENTIS.

Cap. X.

S V M M A R I V M.

- 1 Vramentum, ut sit licitum tres comites habere debet, iustitiam, judicium, & veritatem.
- 2 Juramentum, quid sit.
- 3 Juramentum est duplex assertorium, & promissorium.
- 4 Juramentum etiam tripliciter dividitur, in deliberatum, & solemnizatum, deliberatum, & non solemnizatum, & nec deliberatum, nec solemnizatum.
- 5 Juramentum novem de causis efficitur licitum,
- 6 Juramentum pluribus etiam de causis illicitum efficitur.
- 7 Juramenta irritantur à Papa, qui solus à iuramento licto absolvere potest.
- 8 Juramenta servorum à dominio possunt irritari.
- 9 Juramenta uxoris à marito possunt irritari.
- 10 Juramenta monachorum possunt abbates, & alii eorum superiores irritare.
- 11 Episcopi à juramentis ante perjurii incusum, absolvere possunt.
- 12 Juramenta sub pluribus, & diversis formis praestantur.
- 13 Juramenti forma, quod Imperator Papa praestare tenetur.
- 14 Juramenti forma, quod reges Papa praestare tenetur.
- 15 Juramenti forma, sub qua Episcopi Papa obedientiam praestant.
- 16 Episcopi Apostolorum limina singulis trienniis visitare tenentur.
- 17 Episcopi possessiones ecclesiistarum, de novo infeudare, aut alienare non possunt.
- 18 Vassalli juramentum sub qua forma praestetur.
- 19 Foemina quandoque est capax feudi, & juramentum praefat fidelitatis,
- 20 Juramentum fidei professionis, qui depositores praestare tenentur.

21 Fidei

